

af Statsmidler taler, at man derved i højere Grad vil kunne regulere Udlaanene, saaledes at de virkelig kommer til Anvendelse til Arbejder, der iværksættes med Afhjælpning af Arbejdsløshed for Øje, samt sørge for, at Laanene ydes *efterhaanden* som en forceret Iværksættelse af saadanne Arbejder skønnes fornøden. Optages derimod et samlet, stort kommunalt Laan, vil Resultatet lettere blive det, at man for at udnytte Laanet fuldtud økonomisk straks maa foretage en Fordeling af hele Laanet paa de forskellige Kommuner og derved i mindre Grad bliver i Stand til at tage de fornødne Hensyn i Betragtning. Thi hvad enten Laanemidlerne tilvejebringes paa den ene eller paa den anden Maade, maa man anse det for nødvendigt, at Midlerne fordeles mellem Kommunerne **udelukkende** med Iværksættelsen af Arbejdsløshedsarbejder for Øje. *Socialministeriet og Arbejdsudvalget eller maaske snarere et ganske snævert Udvalg paa ikke over 3 Medlemmer bør derfor have afgørende Indflydelse paa Fordelingen af de paagældende Laan*, og Hovedsynspunktet ved Fordelingen bør være det, at faa Midlerne anvendt 1) paa Steder, hvor Arbejdsløsheden er ekstraordinær og 2) til Arbejder, som paa den mest effektive Maade kan virke til en Formindskelse af Arbejdsløsheden, hvorved det naturligvis i særlig Grad maa tages i Betragtning, hvor stort et Antal Arbejdsdage paagældende Arbejde repræsenterer.

Hvor store Laanemidler man maa regne med, at der bør tilvejebringes, kan ikke med Sikkerhed siges. Til Vejledning tjener, at der i Bilag 1 er opført kommunale Arbejder, der tilsammen andrager, c. 27 Mill. Kr. Men en mindre Sum vil naturligvis være tilstrækkelig, idet man dels ikke kan regne med, at mere end en Del af disse Arbejder kommer i Gang i Efteraarets og Vinterens Løb og dels maa kunne gaa ud fra, at adskillige Kommuner vil være i Stand til selv at skaffe de fornødne Midler. — Atter her maa det anføres, at man, saafremt Laanene ydes af Statens Midler, vil kunne have mere nøje Indseende med, at Laanene kun bevilges, hvor det er fornødent for at sætte forberedte Arbejdsløshedsarbejder i Værk, hvorfor man sikkert vil kunne nøjes med et forholdsvis mindre Beløb, naar Staten yder Laanene, end hvis der optages et samlet kommunalt Laan.

Arbejdsudvalget maa formene, at *man vil kunne naa meget vidt, saafremt der i det omhandlede Øjemed stilles Statsmidler til et Beløb af indtil 7 à 8 Mill. Kr. til Raadighed* for Socialministeren og det ovenfor foreslaaede snævre Udvalg, medens der, saafremt et samlet kommunalt Laan skal søges optaget, antagelig maa regnes med betydeligere Beløb.

Med Hensyn til de nærmere Vilkaar for Ydelsen af saadanne Laan fra Statens Side bemærkes, at Afdragstiden bør rette sig efter Beskaffenheden af de paagældende Arbejder og godkendes af Indenrigsministeriet eller vedkommende Amsraad i hvert enkelt Tilfælde; Renten vil man mene bør sættes til samme Procent, som Staten selv maa betale for Laan, idet Arbejdsudvalget maa anse det for rettest, at de Tilskud, der eventuelt skal ydes til disse Arbejder, ikke ydes i Form af en særlig nedsat Rente, men som *direkte Tilskud tilpasset efter Arbejdets Betydning for Arbejdsløshedens Afhjælpning*, jfr. nærmere det følgende.

2. Tilskud.

Efter den bestaaende Lovgivning, Arbejdsløshedslovens § 32, er der aabnet Adgang til af Arbejdsløshedsfonden at yde Tilskud til de saakaldte Nødhjælpsarbejder 3: Arbejder, som iværksættes for at afhjælpe Arbejdsløsheden, og som ellers ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse. Som det fremgaar af de modtagne Besvarelser (se Bilag 1, Sp. 3021), ønsker en Del Kommuner at iværksætte saadanne dog ikke videre omfattende Nødhjælpsarbejder, og de vil derigennem erholde Tilskud; og det er jo muligt, at den paagældende Bestemmelse i den kommende Tid vil finde